

terne og De Radikale, når Socialdemokraterne ikke selv vil svare på, hvad det er for nogle reformforslag, de tilsyneladende ligger inde med?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hr. Jens Rohde skal ikke se så truende ud, for jeg forsøger bare at komme op på talerstolen. Nå, det er en arbejdsskade, hold i ryggen: Det er så i orden.

Jeg synes, det er en fornøjelse, at der endelig er kommet lidt gang i debatten, og at der er noget konkret, vi kan snakke om. Jeg kan fornemme, at det er Venstres ordfører også begejstret for, for der har jo ikke været meget af det i løbet af dagen. Men angående de spørgsmål, som Venstres hr. Jens Vibjerg stiller, føler jeg altså, at de er langt ude i hampen, og det har altså ikke været partiets politik indtil nu, at det skal være tilladt, på trods af landsmødevedtagelser om at man godt må ryge hamp.

Kl. 16.45

Nej, men hvad så, hvis man ryger ud af systemet? Er man så for tid og evighed ude? Vi har jo stadig væk førtidspensionssystemet, vi har stadig væk kontanthjælpssystemet. Det er jo i øvrigt også en måde at få fokuseret indsatsen på i forhold til de folk, som har andre behov, som måske ikke netop burde have det, men måske allerede i dag har det problem, at de faktisk befinder sig i det forkerte system, og til at få dem lukket ind i det rigtige system, hvor de virkelig kan få en hjælpende hånd med at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Hvis nu hr. Jens Vibjerg på et tidspunkt havde været socialordfører, så havde det bare ikke været nødvendigt at stille alle de spørgsmål, som hr. Jens Vibjerg stiller, men det gør hr. Jens Vibjerg, og jeg forsøger så at svare efter bedste evne.

Det fører mig direkte over til Dansk Folkepartis spørgsmål om, om det her er den direkte vej til borgerløn. Det garanterer jeg for at det ikke er. For i det omfang det var den direkte vej til borgerløn, havde jeg på stedet fået syv håndtaster i hovedet af fru Jelved, for er der noget, hun ikke går ind for, så er det borgerløn. Så det er ikke vejen til borgerløn, så meget kan jeg i hvert fald forsikre om.

Så er vi tilbage ved det her spørgsmål om, hvor meget vi så kan gennemføre. Hr. Jens Rohde siger, at vi sikkert kan blive enige om, at Det Radikale Venstre nok ikke lige med det første samler 90 mandater. Det er vi enige om. Men på

den anden side tror jeg trods alt også, at vi samler de 90 mandater, før Venstre gør det. Jeg tror, at der alligevel på en eller anden måde er en overgrænse for, hvor meget befolkningen vil være med til af Venstres politik, og den kommer, før de sætter grænsen for, hvad de vil være med til af De Radikales politik.

Vi er selvtillidsfulde i Det Radikale Venstre. Vi tror på, vi kan komme igennem med meget af det her, for vi kom igennem med ufattelig meget radikal politik i den periode, hvor vi sad i regering sammen med Socialdemokraterne. Og da vi sad i borgerlig regering i 1980'erne med f.eks. Aase Olesen som socialminister, kom vi igennem med ufattelig mange ting. Det var jo der, vi fik startet hele den aktive socialpolitik. Det var Aase Olesen, der lancerede den. Der var vi meget få mandater på det tidspunkt, men vi kom igennem med den alligevel, og det gør vi også med mange af de her ting. Det er jeg helt overbevist om.

Så er der nogle ting, vi ikke kommer igennem med. Sådan er det i politik. Sådan har Venstre det jo også. De kommer ikke igennem med ret meget liberal politik i denne her tid, men de kommer igennem med Dansk Folkepartis udlændingepolitik, sådan er det.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Søren Søndergaard (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse har debatten om dagpengesystemet været fyldt med mange myter, som vel bunder i den kendsgerning, at regeringen med lys og lygte leder efter sparemuligheder til statens finanser.

Da beskæftigelsesministeren lancerede regeringens planer om at spare 800 mio. kr. på dagpengeudgifterne, stillede han f.eks. selv spørgsmålet: Virker dagpengesystemet efter hensigten? Enhedslistens svar på spørgsmålet er nej. Dagpengesystemet virker ikke efter hensigten, nemlig den hensigt at give folk en rimelig dækning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis de bliver arbejdsløse, og indtil de kommer i arbejde.

Gennem de sidste 20 år er hele grundideen i dagpengesystemet som et system, hvor man forsikrer sig mod arbejdsløshed, blevet udhulet af skiftende regeringer. Bl.a. er kompensationen for tabt arbejdsfortjeneste systematisk blevet forringet først gennem en fastfrysning i 1980'erne og derefter gennem satsreguleringspuljen i